

Det vil heraf fremgaa, at der ved Siden af en gennemgaaende meget betydelig absolut Tilbækst samtidig har fundet en endog meget betænkelig relativ Tilbækst Sted, nemlig betragtet i Forhold til den oven for nævnte bestedne Forsøgelse af Antallet af Dommere i Retten. Allerede i hin Periode, der omfattedes af Tallene i den første Kolonne, altsaa med den da foreliggende Arbejdsmængde, blev Embedet som Dommer i Kriminal- og Politiretten anset for ret besværligt og opslidende. Men saaledes som Forholdene siden da have udviklet sig, er Resultatet blevet, at Retten for Tiden arbejder med et Dommerpersonale, som i Længden er absolut utilstrækkeligt til at yde Sikkerhed for Forretningernes tilhørlige Udførelse; og naar det hidtil er lykkedes at holde Arbejdet gaaende paa en nogenlunde fyldestgørende Maade, da har dette kun været muligt gennem en Anspændelse til den yderste Grænse af Dommernes, navnlig Kriminalkammerdommernes, Arbejdssevne, som i Længden ikke kan præsteres, og som ret jævnligt har ført til, at en Dommer paa Grund af nedbrudt Helbred har maattet neblægge Arbejdet for kortere eller længere Tid.

Paa Grundlag af det anførte har Retten udtalt, at den kriminelle Retspleje i Kjøbenhavn ikke vil kunne udføres paa forsvarlig Maade, medmindre der sker en saadan Udvidelse af Kriminal- og Politiretten, at det bliver muligt at forsøge dens Afdelinger med 2, hvortil vil udtræves Ansættelsen af 2 ny Assessorer, 2 Protokolførere og 2 Retsvidner, og Retten har i Overensstemmelse hermed foreslaaet, at Antallet af Rettens tilforordnede fastsættes til 16, nemlig 1 Sufittarius og 15 Assessorer, Antallet af Protokolførere til 13 og Antallet af Retsvidner ligeledes til 13, samt at Antallet af Rettens Afdelinger fastsættes til 13, hver med sin særskilte Dommer, Protokolfører og Retsvidne, mellem hvilke Afdelinger de under Rettens Behandling hørende Sager fordeles paa den Maade, som Sufittarius efter Overvejelse med Rettens øvrige Medlemmer maatte anse det for gavnlighst til Sagerne Fremme.

S hidt nævnte Henføende har Retten bemærket, at medens det for Tiden utvivlsomt er Rettens 6 Kriminalkammer, der ere mest overbeholdede (hvorfor det ogsaa — som i Motiverne til det paagældende Lovforslag til Dels forudsat — har vist sig nødvendigt at lade den Dommer, som forestaar den i Genhold til Loven af 1896 oprettede 3die Afdeling for offentlige Politisager, ved Siden heraf deltage i Behandlingen af de egentlige kriminelle Sager), vil det ubetinget være hensigtsmæssigt at holde Bejen aaben for en

Omfordeling af Sagerne mellem de forskellige Afdelinger, naar Forholdene gøre en saadan ønskelig, ligesom det jo overhovedet kun bliver muligt fuldt ud at udnytte alle Dommernes Arbejdskraft, naar man til enhver Tid kan fordele Arbejdsstoffet mellem dem paa den Maade, som svarer til Mængden af de forskellige Arter af Sager.

Under Hensyn til de Sufittsministeriet saaledes af Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret forelagte Oplysninger og idet det formentlig fra alle Sider erkendes, at Retten for Tiden arbejder under Forhold, der ikke ere tilstrækkelig betryggende for Sagernes behørlige Behandling og hurtige Tilendbringelse, hvad der i lige saa høj Grad kommer i Strid med Befolkningens Løb, som det er til Skade for Retten selv og Retsplejens Anseelse, maa ogsaa Sufittsministeriet anse det for absolut nødvendigt i Forbindelse med den forestaaende Udvidelse af Stadens Omraade ved Indlemmelsen af betydelige og tæt befolkede Distrikter at skride til en Forsøgelse af Rettens Personale, der efter det foreliggende ikke med Forsvarlighed vil kunne sættes ringere end af Retten foreslaaet, hvorved det bliver muligt at oprette to ny Afdelinger under Retten, idet man med Hensyn til den nærmere Fordeling af Sagerne mellem de forskellige Afdelinger ganske kan tiltræde det af Retten udtalte Ønske om at bibeholde den ved Loven af 1879 fastsatte Ordning, der hjemler Rettens Sufittarius under Samraad med Rettens øvrige Medlemmer den fornødne Besøjselse i saa Henseende.

Endnu bemærkes, at for saa vidt det ved de Udvidelser af Retten, der hidtil have fundet Sted, — Lov Nr. 54 af 24de Maj 1879 og den ny nævnte Lov af 31te Januar 1896 — bestandig er traadt til som et væsentligt begrænsende Hensyn, at det ikke vilde være muligt under de yderst indskrænkede og uheldige lokale Forhold, hvorunder Retten virkede — og endnu virker — at gennemføre en Udvidelse af Personalet i et i og for sig ønskeligt Omfang, har Retten i sin Indstilling fremhævet, at dette Hensyn nu maa betragtes som bortfaldet, idet der ved Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses forestaaende Flytning fra det nuværende Raad- og Dombus vil blive saadanne Lokaler disponible for Retterne i Kjøbenhavn og for Politiet, at det allerede nu kan siges, at det vil blive muligt at skaffe Plads i hvert Fald for en saadan Udvidelse af Kriminalretten, som denne nu har indstillet.

Med Hensyn til den foreslaaede Forsøgelse af Antallet af Protokolførere skal man bemærke, at da det i § 4 i Lov af 25de Marts 1871 om Lønninger for adskillige